

**Theologia Scholastica Secundum Viam Et Doctrinam D.
Thomæ Aquinatis, Doctoris Angelici**

In Celebri Archiepiscopali Benedictina Universitate Salisburgensi, methodo
& norma ibidem usitata publicè tradita, & in IV. Tomos digesta ; Qvorvm
Primvs Tractat De Deo Vno Et Trino, Deq[ue] Creatura Angelica ...

Mezger, Paul

Augustæ Vindelicorum, 1695

§. III. Locus & tempus creationis Angelorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73455](#)

Respondeo. Per Angelos, aut ex stylo vulgatae, profiliis DEI intelligi posteritatem Seth, cui paginis sanctitas hanc appellationem conciliavit. Apololum vero Angelorum nomine intelligere. Sacerdotes, quos eodem nomine honoravit Machab. cap. 2. Porro, quod dæmones torqueantur igne corporeo, Divina virtute accidit, ignem corporeum, seu Divina Justitiae instrumentum elevando ad producendum in damnatis spiritibus doloriferam & spiritualem qualitatem, ut infra in disput. penitus deducemus. Corporei vero rebus & signis variè fugantur dæmones, nam alii quando luni invocationes quadam Divine omnipotentiam, quibus positis DEUS suā virūte reprimit potefates tenebrarum, aliquando per illa naturali virtute dissipantur maligni humores, quorum concitatione subinde demon homines vexat: alias sunt signa Sanctissimæ Passionis & Redempcionis, quorum intruitum dæmon expavescit, Deusque ad largiendam majorem gratiam movetur.

Obijecies secundò. Concilium Nicænum secundum act. 5. approbat sententiam cuiusdam Joannis Episcopi Thebalonic. dicentes: posse Angelos depingi, quia sunt corporei, & apparuerunt hominibus in forma corporeia. uti & nonnulli è PP. Angelos appellant corporeos & animalia rationalia.

Respondeo ad authoritatem Concilii, sententiam Episcopi sive Concilio approbatam de pingendis imaginibus Angelorum, non autem causalem: sicutem loquitur Concil. act. 4. *Iconas hominum Sanctorum, etiam & incorporalium Angelorum; ut homines enim justi apparuerunt.* Porro dictum illius Episcopi Joannis, cum aliorum PP. non incongru exponi possint primò, quod voluntate indicare Angelum non esse purum, sed potentialitatē tamquam materia metaphysica permixtum. Secundò, quod Angeli in corporibus assumptis, sibiique per extrinsecam aſſumptioνem unitis appare soleant. Tertiò, quod sunt vera substantiae sui qualitatibus exornata. Quartò, quod sunt loco corporeo definiti, & in illo moveantur.

Obijecies tertio. Genus sumitur à materia, scit differentia à forma: sed in Angelis datur genus & differentia: ergo & in iisdem concedenda est materia.

Respondeo primò. Majorem locum habere solummodo in substantiis, quas constat esse corporales, non absolute in communis.

Respondeo secundò. Genus sumitur à materia physica, vel metaphysica, que nimurum est potentialitas ad esse, concedo, tantum à materia physica, nego. Sed haec ad Philosophiam.

3. Seguitur ex hucusque dictis Angelos esse ab infinito incorruptibles, & immortales; ac proinde illorum esse non tempore, sed aeo mensurari. Nam carent omni infinito principio corruptio- nistam remotu & radicali, quod est materia prima passiva, nullius formæ receptione latibilis, quam proximo, quod sunt contrariae qualitates. Ideo

naturali inclinatione exigunt perpetuati & conservari in DEO, à quo solo in suo esse, & conservari dependent.

§. III.

Locus & tempus creationis Angelorum.

Quæres primo: Quo loco, intra videlicet an extra Empyrei cœli spatia Angelii fuerint conditi?

Respondeo cum S. D. q. 102. a. 4. sive condito in cœlo Empyreō, ita probabiliter colligitur ex illo Ezechielis 28. Ubi de primo Angelo sub tipo Principi Tytorum dicitur. In deliciis paradisi DEI fuisti; atqui patadifus DEI, in quo DEUS aternas delicias explicat, non est cœlum aliquod Sydereum, sed Empyreum: ergo. Et longe clarius ex illo Christi Luc. 10. Videbam Satanam sicut fulgar de cœlo cadentem. Unde & Strabon à S. D. allegatus, super illud Genet. 1. In principio creavit DEVS cœlum & terram, sic inquit: Cœlum non visibile Firmamentum hic appellat, sed Empyreum, i. e. igneum, vel intellectuale, quod non ab ardore, sed a splendorē dicitur, quod statim factum Angelis est repletum.

Opponit Suarez primo: Lucifer I. 14. intro. 11. ducitur affectans sedem in cœlo Empyreō. Ascendam in cœlum, similius ero Altissimo. Nondum igitur fuit in cœlo. Secundò. Conveniebat, ut homo conderetur, extra paradygium terrestrem, ergo eriam ut Angelus conderetur extra paraditum cœlestem.

Respondeo ad primum, per ly cœlum illo loco significari non locum, sed thronum. h. e. dignitatem SS. Trinitatis, quam Lucifer inordinatè appetit, modo inferius explicando. Ad 2. accipe disparitatem è D. Th. loc. cit. ad 1. Cœlum Empyreum est locus congruus Angelis, quantum ad cœrum naturam, & ideo ibi sunt creati, sed paradisus terrestris erat congruus habitationi humanae, quantum ad gratuum & supernaturale domum incorruptionis: unde ut status incorruptionis magis gratia ad scriberetur, quam natura, fuit convenientius, ut homo extra paraditum conderetur.

Quæres secundò. An ante hunc mundum vi. 12, sibilem Angeli fuerint conditi?

Respondeo. Negativè cum communi D. D. & colligitur, fatis aperte primò ex Concil Lateranensi in citato C. firmiter affirmante. DEVUM simul ab initio temporis uramque de nibilo condidisse naturam &c. Secundò ex cap. 20. Exodi, ubi dicitur, DEVS sex diebus facit cœlum & terram, & mare & omnia, quæ in eis sunt: sed Angelis sunt intra has mundi partes: ergo & DEUS illos intra sex primos dies condidit.

Neque refert, quod Moyses historiam creationis pertexens, nullam Angelorum mentionem faciat: principialis quippe intentio ipsius fuit, hujus corporeæ machinæ descriptionem suscipere, quamvis etiam cum dixit, DEUS in principio creavit cœlum, Angelos, veluti contentum in continente, tacite subintellexerit.